

Merelzang. — Naar aanleiding van 't bericht in De Levende Natuur over den laten avondzang van den merel, kan ik u mededeelen dat sinds jaren — zeker 'n 15 — eenige merels, iederen avond van April—Mei tot 'n uur of elf zingen en in lichte nachten heel vaak met rustpoozen telkens weer beginnen. Ook 's morgens tegen 4—4½ begonnen ze dan al. Deze waarneming is uit Roozendaal N. Br. Hier, in O., is 't me nog nooit opgevallen zoo laat.

Zijweg 22, Overveen.

C. WILLEMSE.

Een mijner oud-leerlingen, de heer M. A. A. van der Meer, schrijft mij:

„Toen ik vanmiddag door het park te Rotterdam wandelde, werd mijn aandacht getrokken door de vergeefsche pogingen van een jonge musch om op te vliegen. Ineens verhief deze zich van zijn zitplaats en trachtte een van de vijfertjes over te fladderen. In het midden gekomen begaven het echter de krachten en viel het diertje in het water. Dit is nu op zichzelf niet zooveel bijzonders, maar wat ik wel merkwaardig vind, is dat door de sprongetjes die het diertje maakte en die het zeker op den kant zouden hebben gebracht, het de aandacht trok, van een drietal daar rondzwemmende eenden, die het gingen achtervolgen en het wisten te bemachtigen. Daarna duwden zij het, steeds rondzwemmende, telkens onder water waardoor het diertje verdronk en waarna de eenden er toe over gingen het uitelkaar te rukken en het op te eten. Ze schenen toen den smaak beet gekregen te hebben, want daarna zag ik ze elk oogenblik jacht maken op musschen die wat erg dicht bij den waterkant zaten. Heeft U dat al eens meer gehoord?

In „De Levende Natuur” heb ik eens de vraag gelezen of iemand misschien wat meer kon meedeelen over het vangen en eten van vlinders door vogels. Verscheiden malen heb ik gezien dat musschen vlinders (koolwitjes) vingen en opaten, maar over het algemeen laten ze de vlinders nog al met rust, waarschijnlijk omdat ze moeilijk te vangen zijn.

Dan dit nog. In het park zijn behalve de tamme witte ganzen ook nog een paar rietganzen en nu bleek me vanmiddag dat de tamme ganzen deze rietganzen niet kunnen uitstaan. Herhaaldelijk achtervolgden de tammen de wilden. Wat me opviel, was, dat als er een wat erg in 't nauw gedreven was, de rietganzen elkaar te hulp kwamen.

Heeft U wel eens gehoord, dat wilde konijnen wanneer ze aangevallen werden door wezels of hermelijnen deze toch nog wel eens weten af te schudden?

Van den zomer liep ik 's-morgens vroeg door de duinen van de Wassenaarsche Slag te wandelen, toen er plotseling een konijn uit een boschje voor me opdook. Het dier ging aan den haal, maar moest daarvoor tegen een sterk stijgend duin op. Opeens begon het dier te springen en te schreeuwen, alsof het gek geworden was. Ik dacht, dat het dier tegen het duin gesprongen was, den kop had gestooten en daardoor zoo vreemd deed, maar dichterbij komend zie ik een bruin ding van het konijn afslingeren en doordat dit bruine ding het konijn, dat dadelijk weer aan den haal ging, nog even achtervolgde, zag ik dat het een hermelijn was.”

W. H. W.

„In en om een ondergelopen Zeeuwse polder”. — In afb. 1 zijn achterwege gebleven de letters f en g; f moet staan aan het linker eind van de inlaagdijk 1884 en g aan het rechter eind van de inlaagdijk 1879/'80. Het misdrukte jaartal moet zijn 1888.

Onder afb. 2 staat Nat. grootte. Dit moet zijn halve grootte.

In afb. 5 staat: In de vlakte tussen een inlaag- en een zeedijk, die men inlaag noemt. Dit moet zijn: die men kuip noemt. Waar verder het woord kuip gebruikt is, gelieve men put te lezen. Ook onder de schetskaart staat kuip in plaats van put.

13 Sept. 1926.

W. W. SCHIPPER.

Wat een koe in 't veld beredeneerd uithaalde. — Een viertal zwartbonte koeien liepen in een weide, waartegen, gescheiden door een onbeplant gelaten voor, grensde een der suikerbietenvelden, die men hier zo veel ziet, dat men Noord-Beveland wel het bieten-eiland noemt.

Verder waren tussen weide en akker aangebracht, op onderlinge afstanden van een anderhalven dM. boven elkaar, vrij strak gespannen prikkeldraden. Hoewel de weide tamelijk voldoende gras aan de koebeesten bood, zag ik toch op een wandeling er een, de kop